

BIELARUSKAJA KRYNICA

PALITYČNAJA, HRAMADZKAJA I LITERATURNAJA HAZETA.

Adres Redakcyi i Administracyi:

WILNIA, LUDWISARSKAJA 1-19. (Wilno, Ludwisarska 1-19)

Redakcyja adčyniena ad 9 hadz ran. da 6 hadz wieč.

„Biel. KRYNICA“ kaštuje na hod — 10 zel., na paŭhoda — 5 zel., na 3 miesiacy — 3 zel., na 1 miesiac — 1 zel.

HAZETA WYCHODZIĆ RAZ U TYDZIEŃ.

Cana abwiestak:

na 1-aj staroncy 30 hr., 2 i 3 — 25 hr., na 4-aj — 20 hroš. — za radok drobnaha druku ō wadnej pałoscy

„Matčyna ţwiata“.

(Da ideologii B. Ch. D.)

Što starana, to nawina.

Zwyčaj ţwiatkawaŭnia Matčynaha ţwiata byŭ pieraniesieny z Skandynawii i zakaranieusia ō Čechasławacžynie pierad tryma hadami. Sławiać heta ţwiata ō pieršuju majowuju niadzielu.

U čym sens Matčynaha ţwiata? U tym, kab raz u hod kabiecie — *dob-raj* matcy addać naležnuju jej češč, pryznaŭnie i padziaku za ūsie dabradziejstwy i achwiary dla ludžkaści, na što zdolnym bywaje sapraŭdnae tolki matčyna serca.

Razam z tym, jak ţwiatkawaŭnie, a znača i rozumieŭnie Matčynaha ţwiata pašyralasia, množylisia i sposaby hetaha ţwiatkawaŭnia. Siaŭnia ūžo možna raspaznać dwa haloŭnyja sposaby ţwiatkawaŭnia: 1. u miestach i 2. na wioscy (na prawincy). U miestach ładziacca wuličnyja zborki na „fond matak“, z katoraha pašla patrabujučyja matki ūspamahajucca.

Bolš ciapła i sardečnaści majuć ţwiatkawaŭni hetyja na wioscy. Tut ţwiata heta pačynajucca jšče dzieŭ napierad, a ładziac jaho zlučanyja kamitety miascowych arhanizacyjaŭ, pieradusim tych, što pa ideologii swajej pryznajuć *siamju* za *asnowu ūsiaho hramadzkaŭ ladu*. Na hety dzieŭ ładziacca pradstaŭleŭni, koncerty, zabawy. Pačatkam-ža ţwiatkawaŭniaŭ bywaje ūračystaje nabaženstwa. Z prybytkau ţwiatkawaŭnia ūspamahajucca ūžnoŭ-ža tyja z matak, chto takoj dapamohi sapraŭdy patrabuje. Nasam pierš adnak asoby najstarejšyja wiekam, a taksama tyja, kamu danym byŭ lo stacca matkaj najbolšy lik razoŭ.

Hetak u prostych słowach možna byŭ b pradstawić wonkawy wyhlad siaŭniašniaha Matčynaha ţwiata. Jošč u im čaroŭnaja krasa wonkawaja. Ale niezraŭnana bolšaj jošč tut krasa ūnutranaja. Łučycca bo z jej geneza celaha wyzwolnaha ruchu žanočaha. Ad žančyny - niawolnicy da žančyny aznačanaj najnawiejšymi ideolohami feminizmu słowam *Regina domus**). Šlacham-ža da hetaha kniazioŭstwa žančyny ū domie jošč *maciarynstwa*. Nia wonkawy chutka minajučy łosk, nie biazmysnaje napadobliwaŭnie ūwa ūsim rodu mužskoha — jamu nikoli nia wyraŭnajucca, nie! Miejsca i rola žančyny tam, kudy byŭa jana Bohem ad pačatku samaha praznačana i hdzie nikim inšym zamienienaj być nikoli nia moža: bahasławienaje maciarynstwa ū ţwieckim žyćci žanočym jošč stanam najpačešniejšym! Mahčymym-ža jano zmoža być tolki ū ciaple šiamiejnaha sužywiectwa.

U hetym rozumieŭni ţwiatkuje siaŭnia ţwiet „Matčynaje ţwiata“. Z

*) Kniabinia domu

Bielaruskaja ţwiadomašč i jaje kulturnaje značeŭnie.

Usie nazywajuć naŝ Narod ciomnym i niakulturnym, choć čužyncy chacieli i choćuc jaho ahladzić i wypalirawać swajoj kulturaj. Adnak swajoj mety nie dapiali i nie dapnuć. Halinka biazrozki pryščepienaja da dzički — jabłyŭki ūsioroŭna nia pryŭjecca! Tak i tut: čužaja kultura nie ahladzić Bielarusu. Tamu, što čužaja kultura i abyčai dla nas — dalokija i zusim niezrozumieŭlja. Ciapier zahlanieŭ choć mimachodam, jakaje maje značeŭnie bielaruskaja ţwiadomašč i pobač z hetym swaja literatura. Tyja kutki ū Bielarusi, dzie jašče nie praniknuła rodnaja literatura i ţwiadomašč, a ludzi žywuć niby pawiarchoŭna nachapaŭšysia čužoj kultury, hetyja ludzi žjaŭlajucca najbolš ciomnymi i niakulturnymi. Bo za časou carskich bačyli kulturu i žyćcio tolki sapsutych carskich čynoŭnikaŭ i haradzkoŭna proletarijatu, z jakimi časta prychodziłasia našamu siełaninu sustrakacca, a asabliwa z apošnimi, bo šmat wyjaždžała našaj moładzi ū harady na čornyja raboty. Wošč taki rabačoj praz niejki čas wiarnuŭsia ū rodnuju wiosku, staraŭsia zaščapić „kulturu“ i abyčai u swajoj siam'i, pieradusim kalečyŭ swaju mowu. Toje samaje i ciapier dziejecca. Niekatoryja synki waročajucca z polskaha wojska, kryŭlajuć polskuju mowu i tumačac ū siam'i, što heta dalikatnaja mowa, i časta taki „mudry,“ kab pakazać swaju nabytaju wiedu i dalikatnuju kulturu — robić dla siam'i „padnij“ „siad“ „pod łozko biegiem marsz“ i inš.

Wošč dyk kultural! Bo jaho tak wučyli, kab karnašč utrymać.

I jašče pa takich wioskach, dzie žywuć čužoj „kulturaj,“ časta i husta možna zaŭważyć raspustu, ihraŭnie ū karty, pićcio harełki, bojki na wiečarynach i h. d. A ciapier pryhledziemsia, jak žywuć, ci jnakš, jak pačali žyć tyja našyja sialanie, da jakich praniknuła rodnaja kultura — literatura, dzie ţwiadomašč prajawilaŭsia. U tych wioskach sialanie, a asabliwa moładź, choć za karotki čas, adnak stałasia paŭkulturnaj, a ū niekatorych miasczech, nawet całkom. Bo heta kultura — swaja rodnaja, jana prylah-

ła da serca. Hetaja moładź pačala žyć dawoli wysokim, jak na wioscy, žyćciom kulturnych ludziej. A wyšej nawatna 90 proc., bo maralnaj hnili-sapsutaści da siabie nie dapuskaje. Bo rodnaja literatura prynosić dla našaj moładzi pożywu. My nia majem ramaŭ naŭ Giu-de Mopasanaŭ. Naša literatura zdarowaja, adbiwajučaja harotnaje žyćcio našaha narodu, naša literatura patryjatyčnaha tonu, abo apisujučaja kresu našaje pryrody. Dyk wošč našaja moładź uzhadowywajučysia na swajoj literatury wysoka stanowicca na stupieŭ kulturnych ludziej. Tam, dzie ţwiadomaja wioska i maje swaje kulturnyja placoŭki, jak B. I. H. i K. i inš., tam pahladzieŭšy na tuju moładź — aź duša ciešycca.

U takoj wioscy moładź u karty nia hraje, harełki nia pje, na wiečarynach nia bjecca. Hetaja moładź wielmi wietliwaja da ūsiech, umieje zachowywacca ū tawarystwie, a raspusty i cieni nia ūbačyŭ. I hetuju-ž moładź ceniac i paważajuć nawet čužyncy. Dyk pažadana byŭ b, kab ūsiudy ū našaj harotnaj i pahardžanaj staroncy nastupila takaje adradžeŭnie, bo tolki tady staniam na stupieŭ kulturnych narodaŭ i niakulturnymi ničto nas nie nazawie!

Morwič.

Z Sojmu.

15 traŭnia adbyłsia plenarnaje pasiedžaŭnie Sojmu. Na pačatku pasol Bitner zaprapanawaŭ razhlad sprawy zabureŭniaŭ i bojki na wulicach Wařawy 1-ha traŭnia. Prapazycyja heta byŭa adkinuta. Pastanoŭlena dalej adasłać 13 ustawaŭ ab ratyfikacyi roznych dahaworaŭ z zahranicaj u kamisiju zahranicznych spraŭ.

Najbolš ażyŭlenym mamentam byŭ razhlad sprawy wydačy pasła Sochackaha (kamunistaha). Pašla referatu pasła Dzieduŭŭckaha (B. B.), jaki wyjašniaje, što Sud damahajucca wydačy pas. Sochackaha za kamunistyčnuju ahitacyju i pryžu da rewalucyi ū 1926/7 hadach, pačalisia pramowy prociŭ wydačy pasła Sochackaha. Pramaŭlali ad imia Ukrainskich Selrobaŭ —

Pyšny ţwiet tady hetaje praŭdy nia pryniaŭ. Dźwie tysiačy hadou błukaŭsia pa biezdarozžach „rozumu“ i pryjšou tudy, skul wyjšau: dobraja siamja byŭa, jošč i zaŭsiody budzie najmacniejšym staŭpom usieludzkaha sužywiectwa.

Kančaju ščyrym pažadaniem, kab u čarodnym hodzie byŭo ūwiedziena ţwiatkawaŭnie „Matčynaha ţwiata“ i na Bielarusi. Na prahramu ţwiatkawaŭnia kladu tut dwa pakul što punkty: 1. addać naležnuju chwaŭu matkam bielaruskim, što ūzhadawali slaŭnych barabičou za Wolu našaha Narodu dahetel, i 2. pastaracca ab maralnym uzhadawaŭni matak budućaha pakaleŭnia.

A. Kouzan.

pas. Seniuk, ad P. P. S. — Kwapiński, ad Kamunistau — Bitner, ad Selroba lawicy — Cham, ad Bielaruskaha Klubu „Zmahaniŭnia“ — pasol Haŭrylik i ad imia Ukrainskaj Partyi Pracy — Zahidnyj.

Pry hałasawaŭni dadzienu 162 hałasacy prociŭ wydačy i 167 za wydačy Sochackaha sudowym ūladam; takim čynam Sachacki budzie sudžany, ale chiba tolki tady, kali ūdasca Sochackaha najści, bo chodziać čutki, što jon ūžo ū Sawietach. Treba zaŭważyć, što kali niatykalnašč pasolskuju padtrymliwali nawet lewyja polskija partyi, jak „Wyzwaŭleŭnie“ i „P.P.S.“, to Bielarus Janka Stankiewič zusim nie žjawiŭsia na hałasawaŭnie ū sprawie Sochackaha.

Nastupnaje pasiedžaŭnie adbudziecca 22 traŭnia. Praca sojmawych kamisijaŭ wiadziecca štodzieŭ.

Sud nad „Hramadoj“.

(Ad 12. V da 18. V)

(Pawodle polskaj presy).

Sud padchodzieć ūžo da kanca. U minulym tydni wystupali z pramowami z boku abarony adwakaty: Honigwill, Durač, Matjan, Ettinger, Preiss, aplikant Marcinoŭski i Kryžanoŭski. U kančy wystupali z replikaj prakurory: Kałapski i Raŭze, jakija staralisia zbić zakidy abarony prociŭ ţwiadkaŭ: Huryna, Babiča i kanfidantaŭ. Pašla repliki prakuroraŭ wystupili z replikaj i adwakaty. Pieršy z replikaj wystupiŭ adwokat Šmiarouŭski, jaki raźwiejaŭ wywady prakuroraŭ, pamiež inšym kažuć: „Repliku padymaje toj, chto čujecca slabym, katoramu zaŭleżyć, kab u astetnij chwilinie wyjhrać. Składy aružža nia ţwierdžany. Strelby niazdatnyja da stralaŭnia nie zastupiac składaŭ aružža. Nijakaja filozofija i scholastyka nie dakaža, što choć aružža nie znajdzienu, to ūsio-ž taki mahli być składy aružža.“ Dalej z replikaj wystupali z boku abarony adwokat hien. Babianski i profesor Petrusiewič. Apošni z hetych pamiež inšym skazaŭ, što hety praces jošč škodnym dla Polskaŭe dziaŭžawy.

Pašla repliki abarony pramaŭlali abwinawačanyja: Taraŭskiewič, Rak-Michajloŭski, Wałoŭŭn, Miatła, Astroŭski i Akinčyc, rešta abwinawačanych adapošniaha słowa admowilisia. Zwyšej pakazanych abwinawačanych, aproč Wałoŭŭna, usie hawaryli pa bielarusku. Pašla pramowau abwinawačanych Sud zahadaŭ na niekalki dzion pieraryŭ, pašla čaho budzie abjaŭleny prysud.

Sud nad Hramadaŭcami ū Wialejcy (pawiatowaj).

Ad 11 da 14 traŭnia h. h. u Wialejcy adbyŭsia sud nad Hramadaŭcami. Abwinawačanyja z 102 art. K. K. — u liku 21 čaławiek: Al. Ryży, Piotra i Šciapan Reuci, W. Kisly, Morski, W. Šaŭlewič, B. Sliž, P. Šeŭluk, H. Rodziwieč, Siarhiej i Jakub Kanapielko, H. Bubličenko (Ukrainiec), N. Šaŭluk, B. Morzak, M. Šakul, J. Tras, J. Karanik, W. Kazakiewič. i inš. Abwinawačywaŭ prak. Sosnoŭski. Baranili adwokaty Andrejeŭ i Ailler.

Sud zasudziŭ usich z art. 102. Troch pa 3 hady ciažkaha wastrohu, 7 pa 2 hady, 1 na 1 hod, i reštu na 1 1/2 hodu krepasči. Abwinawačanyja ūžo prasia dzieli pa 16 miesiacaŭ u wastrozie.

Z bielaruskaha žyćcia.

„Symon Muzyka”. Hetymi dniami wyšla z druku paema narodnaha pieśniara Jakuba Kolasa — „Symon Muzyka”. Wydawnie T-wa „Pahonia”. „Stary Zamak”. Wyšla z druku kniżka „Stary Zamak” — W. I. Niemirowič-Dančenko, pierakład B. St. Wydańie „Bielaruskaje Krynicy”.

Spektakl u Wilen. Biel. Himnazii. U subotu 12 traŋnia ũ sali Wil. Biel. Himnazii adbyŭsia spektakl-wiečaryna. Stawili pjesu „Čort i baba”, pašla čaho chor prapijaŭ niekalki pieśniar. Jak pjesa tak i chor prajšli nia zusim udała.

„Haspadarski Zwiaz”. Tolki što založany spadarom pas. Jankam Stankiewičam „Haspadarski zwiaz” užo razwiazajecca. U hetym numary našaj hazety drukujem adkrytaje piśmo hram. E. Paukštyab wychadzie jaho z „zwiazu”. Biedny „zwiaz”, tolki što naradziŭsia, a užo i ũmirać zbirajecca!.. Z piśma-ž henaha bačym, što sapraŭdy taktyka spadara Janki Stankiewiča jość dziwosnaja i śmiachotnaja!

Bielarusy ũ Čechaslawacyi.

Nowyja bielaruskija sily. Za apošnija 3 miesiacy skončyli nawuki na českich wysokich školač: a) ahranamičny addziel politechniki z tytułam inżynieraŭ ahranomii: *Michał Huzoŭski* (b. staršynia „ABSA”) i *Michał Stankiewič*, b) kamunikacyjny addziel politechniki z tytułam inżyniera-budawalnika *Piotra Astapkiewiča* (končyŭ z adznakaj) i c) lakarski fakultet uniwersytetu z tytułam MUDr. (dochtara medycyny) *Kastuś Šyškoŭski*.

Z hetych čatyroch tolki adzin (inż. Huzoŭski) wierniecca u Zachodniuju Bielaruś. D-ru Šyškoŭskamu i inż. Astapkiewiču pawarot zabaronieny, a inż. M. Stankiewič samachoć wyjechaŭ u Radawuju Bielaruś.

Bielarusy ũ Amerycy.

Wodhuk narodnaha swiata ũ Amerycy. Ad bielaruskich dziejačoŭ u Amerycy naša redakcyja atrymała list hetkaha źmiestu:

Prezydum uračystaj Akademii Bielarskaha Nacyjanalnaha Sajuzu, adbyŭšajsia 25 sakawika u Congres Hotel u Chicago, Ill. dzieła 10-tych Uhodkaŭ Abwieščannia Niezaležnaści Bielarusi ščyra dziakuje ũsim učasnikom bankietu, asabliwa M. Rubiežaninu, prezesa Niezažlenaha Tawarystwa, prezesa Bractwa św. Hieronima D. Michałčyku, byŭšamu prezesa tawarystwa im. J. M. Dosta-jeŭskaha J. Piatnicy, prezesa Tawa-

rystwa im. A. S. Puškina Nik. Jakubieniu, niezaležnikam G. Dziejko, D. Warabju, našym pryjacielam D-ru A. I. Niedzielnickamu, D-ru P. A. Čado-wiču, W. Danilčyku, R. Chomko, N. Breńko, A. Miziewiču, siostram M. I. O. Nierowičankam i šmat inš. — za ŭziaty ŭdział u swiacie i supracuŭnictwa da jaho pamysnaha ździejsnieńnia. Asabliwuju ŭdziačnaść prezydum składaje pp. artystam; hrafini M. Kučkoŭskaj — Sikora, F. I. Sikora, p-ni Ricie Rotermel, p-ni I. Ulman, pp. Sawieljewu i Hryšajewu, Marysi Bilik za ŭdział u kancercie akademii.

Čaj našy braty Bielarusy ũ starym krai znajuć, što tut u Amerycy Bielaruś majeć abaroncaŭ jaje praŭ wolnaści!

Z pašanaj:

Prof. a. J. Tarasewič, P. Čopko, Anton Zmahar, Jazep Waronka. Chicago. Ill.

Z Niezaležnaj Litwy.

Nowy anhielski pasol. U pieršych dnjach traŋnia siol. h. u Koŭnu prybyŭ nowy anhielski pasol p. Addison i na specyjalnym uračystym pry- niaćci ŭručyŭ Prezydentu swaje dakumanty. Na henaj uračystaści prysutny byŭ premier Waldemar. Anhielski pasol skazaŭ pramowu i ad imia swajho ŭradu złažyŭ najlepšyja pažadańni litoŭskamu narodu. Pa darozie da pałacu Prezydenta i z pawarotam anhielskamu paslu tawaryšyŭ addziel litoŭskich huzaraŭ. Nowy pradstaŭnik Anhlii ŭručyŭ prof. Waldemarasu zaprosiny anhielskaha ŭradu adwiedać London. Prof. Waldemar. zaprosiny pryniaŭ i ũ kancy biahučaha miesiaca maje pajechać u Anhliju. Padčas swajej bytnaści ũ Londonie na prošbu Brytanskaha ŭradu prof. Waldemar. ũ Karaleŭskim Instytucie Dośledaŭ Nacyjanalnych budzie čytać lekcyju. Wiestka ab padaroży litoŭskaha premjera ũ Anhliju paważna zaniepakoiła polskija palityčnyja kruhi, a presa polskaja ũ zwiazku z hetaj padarožaj źmiaščaje roznarodnyja damysły.

Emihracyja ũ inšyja čaści šwiatu źmianšajecca. U krasawiku biahučaha hodu wyemihrawała z Litwy ũ Kanadu 236, u Arhentynu 283, u Brazyliju 11, u Afryku 109, u Zlučannyja Džarzawy Paŭnočnaj Ameryki 89, u Urahwaj 73, u Kubu 7, u Meksyku 6 i ũ Palestynu 1 asob, razam 865 asob. U krasawiku minuła hodu ahułny lik emihrantaŭ 3115 asob. Jak widać emihracyja z Litwy ũ biahučym hodzie šmat źmienšyлася.

Manifest z pryčyny dzieścialečcia niezaležnaści Litwy. U zwiazku z uračystaściami 10-lečcia niezaležnaści Litwy, urad wydaŭ da narodu manifest, padpisany praz premjera Waldemarasa i ŭsich ministraŭ. U manifestcie zrachodzim hetkija slowy:

...Značnaja častka kraju z stalicaj Wilniaj jość zahrablenuj praz zło- ha susieda. U Wilni była abwieščana niezaležnaść Litwy i ũ akcie niezaležnaści Litwy Wilnia jość pryznana stalicaj. Ale pieramoha i ašukanstwa zahrabiła Litwie Wilniu. Čely narod wiedaje, što heta nie nadoŭha. Dzieła hetaha ŭrad litoŭski ŭlučyŭ u Kanstytucyju artykuł, pawodle katohaha Wilnia jość stalicaj Litwy”.

Polska-Litoŭskija pierahawory, jakija adbywalisia astatnim časam u Koŭnie, spynieny. Byli tam abhawarywany sprawy adškadaŭannia Litwie za straty зробlenyja jej wojskam hien. Želihoŭskaha, a tak-ža sprawy biašpiečnaści Litwy z boku Polšcy. Heta sprawa apošniaja była tam razwažana pawodle polskaha prajektu. Narady adbywalisia pry zakrytych dźwierach. Dzieła hetaha poŭnych wiestak ab pierahaworach niam. Wiedama tolki adno, što pierahawory hetaja nijakich pazytyŭnych wynikaŭ nie dali. Polska- ja delehacyja ũ swaim prajekcie ab biašpiečnaści mieła pieradusim na wo- ku zamacawać swajo waładańnie Wil- niaj.

Litoŭskija dyplomaty lohka na he- tym paznalisia i jak pišuć hazety prajekt polski adkinuli.

SIMON JENKO:

Maci.

Dziciatka ślažliwa, dziciatka płakliwa, Dakul-ža ty budzieš takaje krykliwa?... Nia znaješ, jak mučyš ty biednuju maci; Mo’ čas ŭžo narešci kryčeć pieras- [taci...]

Pad sercam ciabie ja, dziciatka nasiła I ũ mukach strašennych ciabie para- [džiła;

Tabie addawała dzianiočki i nočy, Z taboj nia stuliła na chwilkę nat- wočy.

Paścielku tabie ja ušciaž praściłała, J kałysku twaju čely čas kałychała, A piesienkaŭ miłaj ciabie tut, dziciatka, Čhto ciešyŭ? — Uśio twaja matka...

Dziciatka ślažliwa, dziciatka płakliwa, Dakul-ža ty budzieš takaje krykliwa?... Nia znaješ, jak mučyš ty biednuju maci; Mo’ čas ŭžo narešci kryčeć pieras- [taci...]

Tłumačyŭ Fr. Hryškiewič.

Z Polšcy.

Chleb z bulbaj. Dyrektor depar- tamantu Ministerstwa Rolnaha wyska- zaŭsia, kab da wypieku chleba dada- wać 10 proc. bulby, bo ŭradžaj u Polšcy wielmi słaby, u pracuŭnym wy- padku chleb moža ŭwajści da nadta-ž vysokaj cany.

Špiehoŭskaja arhanizacyja ũ Krakawie. Nadawiačy ŭłady biašpie- naści aryštawali ũ Krakawie piat ža- leznadarožnikaŭ, u toj ličbie staršaha- asystenta ŭradu ruchu Krakaŭskaj želez- nadarožnaj Dyrekcyi Stanisława Turka. Špiehoŭskaja dziejnaść zarhanizawana byccam praz uradačca adnaho z pa- solstwaŭ susiednich haspadarstwaŭ Wi- nahradawa.

Aryštawany byccam pryznaŭsia da winy i pieradaŭ ŭładam prakurorskim u Krakawie cikawija ũ hetaj sprawie dakumanty.

Hazety pawiedamlajuć, što Kra- kaŭskaja špiehoŭskaja arhanizacyja zrachodziła byccam u cieśnaj luč- naści z arhanizacyjaj palkoŭnika bal- šawickaj armii i ŭradačca Maładečan- skaha Sojmiku Mikołajuna, jaki nie- skalki miesiacaŭ tamu jak aryštawany ũ Maładečnie.

Prajekt amnestyi. Z pryčyny 10-ch uhodkaŭ niezaležnaści Polšcy, urad pastanawiŭ padać u Sojm prajekt zakonu ab amnestyi. Prajekt užo pryniaty na astatnim pasiedžańni rady ministraŭ. Abyjmaje jon prastupki padlahajučyja sudom karnym i wajen- nym, a tak-ža i ŭładam administra- cyjnym, a imienna: niekatoruju kate- horyju prastupkaŭ, зробlenych u čaśie arhanizawańnia Polskaj dżarzawy i zmahańnia za niezaležnaść u 1919 — 20 h.h. (zmahańnie na Ukrainie), da- lej niekatoryja hrupy kamunistaŭ asu- džanych da 3 traŋnia 1926 h., nia- poŭnaletnich kamunistaŭ da 17 hadoŭ, a tak-ža niekatoryja kryminalnyja prastupki, administracyjnyja, niewykanań- ni zakonaŭ, za jakija pakarany štra- fam abo adsiedkaj da 3-ch miesiacaŭ. Asudžaniam na daśmiertnuju turmu ka- ra zamianiajecca na 15 hadoŭ, a kara śmierci — na daśmiertnuju turmu.

Amnestyja nie abyjmaje asob asu- džanych za špijonstwa, prapahandu siarod wojska, za ŭchilańnie ad waj- skowaj służby, za namier i zabojstwa ũ metach karyści materyjalnaj, kontra- bandu i za nadużyćci na dżarzauŭnej służbie.

HRAMADZIANIE!

Prysylajcie padpisku na „Bie- laruskiju Krynicu”.

Prof. Dr. J. Tarasewič.

U 10-ja ŭhodki abwieščannia Niezaležnaści Bielarusi.

Usimi siłami rwiecca na wolu, na prastor uwažnienaja ptuška: joj cho- dca jznoŭ piajać ũsiamu stwareńniu swaje wiasiołyja hučnyja pieśni, — nia jeść i nia pje bole, tolki ab kletku bjecca swaim kwolym ciełam, byccam žadajučy ražbić, ražwiarnuć turmu swaju. A kali stul jaje nia wypuściac, dyk jana swajho pałonu nia wytrymaje: zhinie mnoha-pakutnaj śmierciaju. Tak wažnaja, tak nieabchodnaja žyćciowaja samastojnaść nat’ dla stwareńnia biaz rozumu, kirujučahasia adnym instynk- tam!

Ptuška ũ kletcy — heta symbol Bielarusi. Z jakaj achwotaj, z jakaj radaścij piajaŭ-by jon swajej Bač- kaŭščynie i ũsiamu swietu pieśni praŭ- dy, relihii, mastactwa! Haryć, pyłaje ũ jahonaj dušy luboŭ i k praŭdzie j k relihii swiatoj i k pryhožaści! Rad jon zdabyć ich sabie, rad jon pieradać ich druhim! Nia moža adnak, bo jon pazbaŭleny samastojnaha žyć- cia.

Kiń wokam na šyrokiju Matku- Bielaruś! Pryrodaj i Božym Prawidłam dana jana Bielaruś, kab karmić i adziawać jaho. Worahi-ž choćuć zwia- ści bielaruski rod sa swietu.

A syny j dočki Bielarusi — adny-

ja z ich zamučanyja, zabityja horam, słužać swaim woraham za kusok chle- ba, druhija-ž, pad upływam čužackaj kultury, paŭstajuć prociŭ samych sia- bie. Rešta-ž dziaciej Bielarusi abo ciah- nuć jarmo hora j niawoli doma, abo, kab saŭsim nia zhinuć—razyjšlisia pa ŭsim swiecie, šukajučy lepšaj dołi, praŭdy j kultury...

A zahłaŭ u Božuju swiatyniu na Bielarskaj ziamli! Jana nie akažacca tym ščaśliwym, swiatym, tajničnym miejscam, dzie-b Bielaruś spakojna, z dżiačaj prastatoj, moh pahutaryć z swaim Twarcom i Spasam, wyliva- jučy prad Im usiu swaju dušu. Nie, heta budzie skarej arena palityki, dzie „duchoŭnyja ajcy” zmahajucca za du- šu Bielarusi nie kab wiaści jaje da Boha darohaj praŭdy, ale kab aślapić jaje j hetak, biez wialikich trudoŭ, pa- dżiać jaje miž saboj.

Žywučy ũ takich strašnych absta- winach, Bielaruś nia moža padniacca na kryllach swietlych, wialikich ideałaŭ i ražwiarnuć bahaćcie i mahutnaść swa- jej dušy pierad usim čaławiečtwam. Jon, jak taja pałonnaja ptuška ũ kletcy, bjecca na swaich zahonach i ledź-ledź wiasnu pierażywie.

Suproć usiaho hora adnak, usiej biady, usich warožych sił, Bielaruś nia zhinie, ale żyć budzie, bo jaho lepšy- ja syny kinulisia jamu na ratunak. Zrabili jany heta ũ 1918 h., kali ab- wieścili Bielaruś Wolnaj, Niezaležnaj. Užo dzieściad hadoŭ jany ratawali Bie- laruś j jaho Bačkaŭščynu. Šmat ho- ra j biady pieraniešli za hety čas, ale

j šmat dobra stwaryli. Swajej dziej- naścij nieabmiežawalisia tolki ũ sta- rym krai: jany pierapylili cieraż akcij j pačali ażyćcioŭliwać swaje ideały sia- rod amerykanskich Bielarusi. Dzień 25-ha sakawika siol. hodu pakazaŭ re- zultaty ich biazupynnaj, ciažkaj, wytry- wałaj pracy.

Jašče niadaŭna, čhto dumaŭ, što bielaruski biela-čyrwona-bieły ściah bu- dzie krasawacca pobać ściahu Zluč- nych Stanaŭ Ameryki ũ Congress Ho- tel, Chicago Ill?!

Jašče niadaŭna, čhto dumaŭ, što razam z Bielarusami zasladać za ha- narowym stałom konsuli, pradstaŭniki ad rožnych narodaŭ, kab adświatkawać Bielarskaje Nacyjanalnje swiata?!

Jašče niadaŭna, čhto dumaŭ, što da Chicago pasypiaćca ũ heny dzień telehramy, prywitańni dla bielaruskaha narodu z rožnych haradoŭ i ad arha- nizacyjaŭ?!

Jašče niadaŭna, čhto dumaŭ, što Bielaruś u Amerycy źwiernie na siabie ŭwahu swietu nie jak adzinka jakaja, a jak narod!

Jašče niadaŭna, čhto dumaŭ, što bielaruski ściah na amerykanskaj ziam- li budzie зробleny maładymi rukami ŭžo bielaruska-amerykanskaha paka- leńnia?!

Toje, ab čym ani dumałasia, ani śni- lasia ŭžo jość siańnia realnaścij.

Boža daj, kab heny historyčny dzień staŭsia dla Bielarusi natchnień- niem wysokich ideałaŭ! Boža daj, kab ad henaha dnia dźwie bielaruskija du-

šy pačali žliwacca ũ adnu mahutnuju dušu j stali na hruncie čysta chryści- janskim dzieła Twajej Božaj sławy, dzieła ščaćcia swajho narodu, dzieła ażyćcioŭleńnia swaich wialikich dumak! Hetak maliŭsia ũ Chicago ũ słowackim kaściele Boskaha Serca Jezusa biela- ruski duchovník u niadzielnaj ranicaj 25-ha sakawika 1928 h. Maliŭsia jon i čuŭ u sercy niejkuju radaść, byccam Toj, Jakoha jon padnosiŭ wiernym dla Adoracyi, kazaŭ jamu: Bielaruś żyć bu- dzie: dźwie dušy stanucca adnej ma- hutnaj dušo!

Hetak pačalosia u Chicago swiata Džiesiaci-hodźdžia Abwieščannia Niezaležnaści Bielarusi. Dzień byŭ pa- hodny, jasny, dyk pierapaŭniaŭ biela- ruskija dušy radaścij, wiasiellem, na- wodziačy im dumku, što j ũ ich wa- konca ŭžo zahładaje sonca.

Narešcie prychodzić... i z nieciar- pliwaścij čakany wieča! Dumki źwira- tajuca, a nohi niasuć bielaruskich dziejačaŭ, patryjotaŭ, hramadźian i ŭsich haściej da Congress-Hotel, da adnaho z najslaŭniejšych hotalaŭ u wializarnym horadzie Chicago. Florentine Room byŭ wybrany bielaruskimi arhanizatar- ami jak sala dla adświatkawańnia wia- likaha ideału Bielarskaha narodu.

Kali ŭžo ũ aźnačany čas hości byli sabraŭšysia ũ adnej sali kala Flo- rentine-Room, henaja apošnaja adcy- niajecca i pad huk pryhožaha žuma- noŭskaha maršu witajeć usich prysut- nych. Woś tut u henym Florentine Room’ y j ździejsniłasja toje, ab čym kaliści nikomu nia śniłasja.

Z zagranicy.

Militaryzacja działu u Italii. U apocyniaży Italijanski urząd arhanizawau żanočyja bajawyja addziely. Pa skančėnė 15 hadoŭ, koŭnaja działu-żyna — fašystka pierachodzie ũ katehoryju „Dziowaŭni Italijane,“ jakaja arhanizawana na wajsowy ład. Usie działuży addzielaŭ hetaje arhanizacyi atrymali ciapier arużża, z jakim praktykujucca pad kiraŭnictwam wajsowych instruktaroŭ.

Pachod prociŭ inżynieraŭ. U S.S.R.R. iznoŭ pačalisia masowyj aryšty inżynieraŭ, a asabliwa ũ Leninhradzie.

Usim im zakidajucca niadbalstwa ũ pracy. Za ũwieś biazład u radawym promyśle pawinny čamuści adkazwać inżynieri, na jakich zwaliwajucca usiu winu.

Wykrycie padpolnaj arhanizacyi ũ čyrwonaj armii. Hazety padajuć, što ũ S.S.R.R. wykryta ũ čyrwonaj armii wialikaja arhanizacyja, jakaja była warożaj da bałšawickaha ũradu. Uwa ũsich wialikich wajsowych addzielaŭ byli wajsowyja hurtki, jakija mieli suwiaz pamiż saboju. Centrala znachodziłasia ũ Maskwie i Leninhradzie. Adnačasna wykryta prociŭ-uradawuju kaspiracyjnaju arhanizacyju ũ samym palityčnym kiraŭnictwem čyrwonaj armii.

100-hodździe českej katalickaj presy. „Časopiš Katalickaha Duchawienstwa“ abchodzie u hetym hodzie sto hadoŭ swajho zasnaŭnia. — U hety jubilej žadajem katalickamu orhanu bratniaha narodu jak najpamysniejšaj pracy ũ budučynie.

Prysiaha sialan u Alba Julja. Jak my ũžo pisali ũ Alba Julja — adbyšcia sialanski kanhres, jaki mieŭ na mecie baračbu z ciapierašnim ũradam. Dźwieście tysiać sialan sabrałasia nawokoła trybuny i prysiahnuli nastupnymi sławami:

„Prysiahajem u abličcy Najwyšejšaha, što tak doŭha budziem stajać u baračbie, pakul nie prahonim ciapierašniaha ũradu.

Prysiahajem niaści klič baračby prociŭ uradu ũwa ũsie miesty i wioski. Klaniomsia, što adčynim našy cerkwy i damy malitwy, dzie budziem adbywacca słuźba Božaja, dzie budziem prasić Boha, kab zwolnić nas ad ciapierašniaha ũradu.

Prysiahajem biez pierastanku zmahacca za swabodu nacyi“.

Pašla kanhresu kinuli klič maršu na Bukarešt, jaki z elektryzawau masy. Kanhres u Alba Julja abwieščany ũsienarodnym zboram. Adnaŭ sialanina, što staŭ u abaronie ũradu, natoŭp zaptapau na śmierć.

Wajna ũ Kitai. Pałażeńnie na Dalokim Uschodzie z koźnym dnioŭ stanowicca bolej paważnym. Nacyjanalistyčnaje wojska Kitajskaj paŭdnio-waj armii pasuwajucca na poŭnać i pačynaje ũžo pahražać Tjen-Tsinu a nawat i Pekinu. Jak pawiedamlaje ahlencyja Reŭter'a z Pekinu, spadziajucca tam chutkaha adjezdu dyktatora paŭnočnaha Kitaju Čan-Tso-Lina.

Interwencyja Japonii, Italii i Anhlui. Urady: japonski i italijanski pa-stanawili wysłać wojska ũ Tjen-Tsin, urad anhielski taksama paстанawiu wysłać tudy swajo wojska, kali zdarycca patreba.

Apinija eŭrapejskaja i amerykan-skaja wielmi ciekawicca pałażeńniem u Kitai, bo linija wajennych dziejaŭniaŭ pieranosicca ũsio bliżej eŭrapejskich kancesijaŭ u Tjen-Tsin i Pekinie.

Sprawa Polšcy ũ Lizie Narodaŭ. 4 čerwienia h. h. adbudziecca ũ Żenewie pad kiraŭnictwam pradstaŭnika Kuby Agnero Wetankur pasiedzańnie Lihi Narodaŭ. Na paradku dnia buduć stajać sprawy datyčacyja Polšcy: 1) skarha niam. Folksbundu na Hornym Šlonsku i 2) ad Kamitetu Lihi pra pałażeńnie litoŭskaj mienša-ći na Wilenščynie.

Pasiedzańnie Lihi Narodaŭ sklikajucca na 3 wieraśnia. Pradstaŭnik Rady Lihi Narodaŭ Urutio-de-lehat Kalumbii razasłaŭ pawiedamleŭni da ũsich dziarżaw — siabraŭ Lihi Narodaŭ, u katorym kaža, što pasiedzańnie Lihi Narodaŭ naznačajucca na 3 wieraśnia 1928 h. u Żenewie.

Usiačyna.

Krywawaja bojka pacukoŭ. Adnojęczy žychary miesta Halačy, kala Pekinu, byli zbudžany ũnačy mocnym piskam pacukoŭ, a naranicy — kali wyšli za mury miesta, ubačyli, što ziamla była pakryta tysiaćmi niaży-wych pacukoŭ šeraha i rudoha koleru. Jak widać, rudyja pacuki chacieli uwajści ũ miesta, a šeryja spraciŭla-lisia. Abiedźwie armii bilisia tak za-jadła, što treba było 8 wialikich wa-zoŭ, kab sabrać usich pacukoŭ. Praz niekalki dzion iznoŭ adbyłasia wialikaja bojka — raščuaja, u jakoj piera-moźnikami akazalisia rudyja napašniki, šeryja-ž pacuki zusim byli wyni-ščany.

Cikawym žaŭlajucca toje, što abiedźwie starony tak zaŭziata bilisia, što zusim nie žwiartali ũwahi na natoŭpy žycharaŭ, jakija pryhladalisia hetamu žjawišču.

Lakarski addzieł.

8. Hygijena ũzhadawannia dziciaci. (Hladzi „Biel. Krynicu“ Nr. 29).

Wynašenie dziciaci na pawietra.

Dzicia treba každy dzień wynosić na świeżaje pawietra. Kali idzie doždź, to jaho možna trymać na hanku, na werandzie. Trymać u waknie za šyбай maha, bo choć praz šyбай sonca hreje, ale akružaaje dziciaci chatniaje pa-wietra, dyj nia ũsie soniečnyja kasulki prachodziać praz škło, nikatoryja z ich, jak raz patrebnaja da arhanizmu, zatrymowujucca.

Wynosiacy dzicia nia treba trymać na rukach, bo letam jano za nadta nahrawajucca ad nosiačaha, dyj z pryčyny bliskaści, dychaje zużyтым pawietram; pry hetym ad našeńnia n. rukach časta dziciaci krywicca špinna ja kość. Najlepsz ustroić wyhodnyja ka-loški, abo košky. Letam dzicia nie pa-winna być ciopła nadzietaje, a tak-ža nia treba, u dni haračyja, rabić nad wazkom budku, bo jana moža nieda-puścić da prawiewu, pawietra ũ bud-cy pierahrecca i z dziciam moža zda-rycca soniečny ũdar. Budka pawinna służyć tolki za acharonu pierad do-ždžam.

Zimój dziciej abawiazkowa treba wynosić na dwor štodnia. Treba tolki ciopła adzieć, pakinuŭšy atkryтым tolki twar. Pry 10-ci hradusach maro-żu śmiełna možna dzicia, adpawiedna ũbrana je, wynosić; treba tolki asłaniać twar ad wietru, kab nie admarozić. Robicca heta stawiačy wazok, abo košyk u miejcy zacišnym, pa mah-čymaści na soncy.

Letam možna wynasić dzicia sko-ra pa naradżeńni, tolki da sonca jaho treba prywučać pamaleńku, pačynaju-čy ad 3 da 5 minut i pašla každy dzień prybaŭlać pa 1—2 min. Kali-ž dzicia dobra ũžo zaharyć, to jaho možna biaz nijakaj škody trymać na soncy cely rad hadžinaŭ. Treba pa-miatać, wynosiacy dzicia na sonca, kab jano było lohka adziety, a ũ ha-račyniu i susim hołaje, i kab prawia-wau wietier, bo jnačaj moža dzicia pierahrecca, što dla jaho jość škodnym.

Zimój možna wynosić dzicia, spačatku na 20—30 minuta i každy dzień padbaŭlać pa 20 min. pakul nia dojdziecca da 2—3 hadžinaŭ. Pryno-siačy dzicia z marožu, nia treba ad-razu ũnosić jaho ũ ciopłaje pamieš-kańnie. Patrymać jaho treba nieki čas u sianioch, kab trocha abahre-šsia twar, bo jnačš moža nastupić ad-marožańnie.

Usio wyżej napisanaje tasujucca da dziciej zdarowych. Jak pastupać z chworymi, každy raz treba paradzicca z lekaram.

9. Ruch.

Da poŭnaha ahladu dziejnikaŭ, majučych wialiki ũplyŭ na ahlunaje raźwićcio dziciaci, nia možna ab-minuć takoj duža waźnaj rečy, jak ruch. Ruch abawiazkowa patrebný dziciaci ad samych pieršych dzion jaho żyćcia. Ruch ma je duža dobry ũplyŭ na bieł krywi, uzmacniaje jaho mus-kuly, sustaŭnyja žwiazki, kości i he-tyŭ samym abaranaje, na raŭnie z soncam, świeżym pawietram i witami-nami, ad anhielskaje chwaroby; praca muskulaŭ uzmacniaje orhany trawień-nia i nerwowuju systemu. Słowam, ruch ma je pabudžajučy i ũzmacniaju-čy ũplyŭ na ũwieś arhanizm dziciaci, čym pryčyniajucca da harmanijnaha raźwićcia jaho.

U nas, mo' najbołš, matki hrašać proci hetaha, bo cely čas trymajucc dzicia spawitym. Ukručwajucc jaho tak, kab nie mahło i palcam kiŭnuć. Ni-katoryja ũwažačy, što spawiwanniem ũścieraŭcc dzicia ad skryŭleńnia noh, h. zn. ad anhielskaj chwaroby, ale wychodzie jak raz naadwarot. Treba stanoŭča pakinuć hety škodny zwyčaj spawiwannia dziciej. Treba, kab dzicia zaŭsiody mieła mahčymaść žhinać i wyprastowywać nohi i ruki.

Pašla paŭhodu, prawilna raźwi-taje dzicia pačynaje siadać, a miż 9 i 12-ym m. wučycca chadzić. Tut matki majucc wialiki abawiazak hladzieć za čy-statoj dziciaci. Na žal u nas na heta ba-daj susim nie žwiartajucca ũwahi. Jak pačnie dzicia poŭžać, dyk puskajuć jaho na brudnuju padłohu, pa jakoj chodziać ludzi z usialakimi nahami, na jakoj časta možna bačyć flehmu naplawanuju praz suchotnika. Dzicia chodzie pa jej ručkami, potym biare ručki ũ rot. Dziwiacca tady matki, što dzicia było zdarowaje, dy raptam za-chwareła. Niam tu ničoŭha dziŭnaha, zarazila jano na brudnaj padłozie, abo ziamli. Kab nie dapuścić da he-taha, kali niam asobnaha dziciačaha pakaju, jaki možna trymać čysta i nia ũpuščać nikoha, treba zrabieć zaharod-ku, dno jakoj pawinna być z hladkich, čystych došak, a baki z dawoli moc-naj drabinki. Zaharodka takaja moža być pierastaŭlana na z miesca na miesca i ũ razie patreby wynošanaja na dwor. Pawinna być wialičynioj jakich 70—90 cm. udaŭki, dy j wyšyni pa-winna mieć nia mienš jak 54 cm., kab dzicia nia wykulliasia. Takuju za-harodku patrapie zrabieć každy, chto ũmieje trymać u rukach siakieru dy hebel; košty jaje badaj nijakija, a ka-ryść dla dziciaci ahramadnaja, bo ja-je možna što dzień wymywać i apro-ć dziciaci ũ jej nichto nia budzie lazić.

Dr. Br. Turonak.

(d. b.)

Uwachodziacy u salu adrazu ki-nulisia ũ wočy dwa wializarnyja ściahi: amerykancki i bielaruski. Siańnia jany pabralisia: silny, mahutny nie pahardža-jeć slabym, kwolym, ale stanowicca razam z im.

Bielarusy lubiać i šanujuć amery-kancki ściah, wializarnaj hramadoj ży-wuć pad jaho apiekaj i abaronaj, wier-na słužać jamu i sławiać jaho. Dowad-m hetaha jość toje, što ũ praciahu sušwietnaj wajny bielaruskija masy nat' pa swajej achwocie zapisywalisia ũ ra-dy amerykanckaha wojska, išli na pole bitwy i tam klali swajo maładoje żyćcio.

Ale wierniemsia da Florentine Room'u. Prysutnyja zajmajuć staly... Za hanarowy stol siadajuć bielaruski prezydyjum, pramoŭcy, hanarowyja ho-ści, siarod jakich znachodziacca dr. W. Siemienowič, Nik. Siemienowič, B. Pielechowič, Pawał Čopko, Anton Zma-har, pani B. Kalwajtyš, p-ni L. Hajzat, p-ni Ulman, ajciec M. Urbanowič i inš. Za stol presy siadajuć pradstaŭniki: „Chicago Tribune“, „Chicago Daily Journal“, „Chicago Daily News“, „Nau-jenos“, „Pacchem“. Za stol artystaŭ — artysty i artystki. Za inšyja-ž staly ũsie inšyja hości. Na koźnym stale znachod-ziaacca bielyja i čyrwonaja żywyja kwietki — ruży. Jany symbalizujuć bielaruskija narodnyja idealy: spakoj z praŭdaj, cnotaj, baračba z fałšam, niahodnaščaj. Na abličcu ũsich malu-jeccu zdawaleńnie, radaść. Pačynajucca wiačera. Ale j tut nia sam matery-jalizm! Čaroŭnaja muzyka Hlinki i Šu-berta z pad hučnych strun maładoj

skrypački Marysi Bilik, wiončeliski Ketrin Kork i z pad klawišaŭ pjanistki Heryet Smith pierapaŭniaje salu, — pieraność čaławieka ũ kraj vysokaha mastactwa, sapraŭdnaj pryhožaści...

Wiačera končyłasia. — Bielaruski dziejać Jazep Waronka ũstaje i ad imia Bielaruskaha Na-ŭjanalnaha Sajuzu pieradaje staršynstwa na wiečary piš-čamu hetyja słowy, jaki dziakuje za ho-nar i haworyć paanhielsku pramowu ab roli, jakuju majucc ihrać materyjal-ny šwiet i idealny ũ adradżeńni Bie-larusau i ich imknieńniach. Pašla pramo-wyja artysty wykonywajucc amerykancki i bielaruski himny: „Star spangled Banner“ i „Ad wieku my spali“. Usie ũstajuć na huki henaj muzyki, kab he-tyŭ i bielaruskamu narodu addać čeść.

Tut popleć z Bielarusami sta-jaj hramadoj Litoŭcy i Ukraincy, našy braty i sajuźniki, tut razam z Bielaru-sami stajać Łatwijcy, Karpatarusy, Ame-rykancy, Irlandcy, Niemcy. Na ich abli-čcach možna čytać tolki adnu dumku, adno pažadanie: Bielarusy pazbuduc-ca niawoli j zdabuduć sabie šwietluju wolu... Niachaj żywie Niezależnaja Bielarus!

Prahrama idzie dalšym chodam! Kiraŭnikom tostaŭ naznačajucca rozny-ja pramoŭcy. Ad imia Litoŭskaj Res-publiki haworyć pa litoŭsku konsul A. Kalwajtyš; muzyka wykonywa litoŭski nacyjanalny himn. Ad imia Łatwijskaj Respubliki haworyć pa anhielsku kon-sul J. Ulman; muzyka jhraje „Amery-ku“. — Ad Ukrainckaha Hramadzckaha Klubu haworyć pa anhielsku Dr. M.

Simens; artysty wykonywajucc ukrainski himn. Ad Karpatarusaŭ haworyć ro-d-naj mowaj ajciec J. Kowalčyk. Ad Bie-larusau haworyć pabielarusku słaŭny dziejać naš Jazep Waronka. Ad litoŭ-skich sacyjal-demakrataŭ haworyć pa litoŭsku redaktor „Naujenos'a“ P. Hri-hajtyš. Ad ukrainskich haworyć pa ukrainsku ataman Ameryki i Kanady — dr. S. Hryniewicki. Jašče raz ad Li-toŭcaŭ haworyć paanhielsku wialiki pryjacieli Bielarusau adwokat St. Kodis.

Wialikija dumki wykazywajucc ũ wa-ŭsich pramowach. Siła filozofii i ma-hutnaść krasamoŭstwa na wusnach ko-žnaha pramoŭcy.

U pierarywach pamiż pramowami koncert pieradaje hościom swaje na-čotnieńni ad wialikich mužau! Solo na rojni jhrajeć zdolnaja pjanistka pani Ulman, žonka łatwijskaha konsula. Ma-staki-špiewaki P. Sawiełjew (tenor) i A. Hrišajew (bariton) pajuć solo-serenadu Arlekina z „Pajaciew“, „Now-horod“ Dynča i asabliwa pryhoža — duet — „De ty brodyš, moja dola“. Wiadomaja špiewačka (sopran) hrafina M. Kučkoŭskaja-Sikora prywodzić pry-sutnych prosta ũ zachopieńnie „Skry-pačkaj“, „Karmienam“ — Wilsona i inš. Joj akkompanuje pjanistka hrafina Rita Rotermiel, katoraja ũ swaju čarhu wystupaje i z swaim wirtuoznym solo.

Muzyka jość toj siłaj, jakoj koźny čaławiek tak lohka paddajucca pad jaje huki: jon i plača i śmiajucca, wiesialic-ca j smucicca. Dyk ci-ž takaja klasyč-naja muzyka wykanywana takimi siłami jość biez karysnej dla haściej? Ci-ž jana

nia ũliła ũ ich duży lubowi k praŭdzie j pryhožaści j spaŭčućcia k padnia-wolnamu bratu? Ci-ž jana nie padnia-sła siły Bielarusy da dalšaha wytrywa-łaha zmahannia? Daj Bielarusy chrys-tyjanizm uwa ũsiej swajoj čystacie i hučnuju liru z skrypkaŭ załatoj, a jon tabie hory pieraniasie!

Na zakančenie aficyjalnaj prahra-my wiečera aŭtar hetych sloŭ składa-je padziaku p. p. konsulam, hanaro-wym hościom, aktaram, artystam. Pa-sła-ž čytajeć telehramy j prywitaŭni atrymanyja Bielaruskim Nacyjanalnym Sajuzam. Ich mnoha. Nie zabyłisia ab 25 sakawiku: hienaralny konsul Litwy ũ New-York, P. Žadejko z žonkaj; re-daktor „Ameryki“ ũ Philadelphia, W. Łotocki; haloŭny inspektor ukrainskaj armii, A. W. Kiedroŭski (z New-York); redaktor „Svobodu“ (u Jersey City); dr. L. Mišuha, O. Rewiuk, W. Bobriw; Bielarusy z Detroit, Mich (Z. Skrobuk i dr.); Bielarusy z Philadelphia Pa. (J. Ruchlewicz, W. Muchlada, W. Skorb, Adolf Skorb, Amilia Skorb i dr.); Bie-larusy z Solem, moss, (Jury Awini, i dr.); Bielarusy z Grand Rapids, mich; Bie-larusy z Nashua N. H. (K. Daŭżyk, i dr.); Ukraincy z Detroit, mich, ajciec Lew Siembratowič i dr.; Litoŭski Klub u Chicago — staršynia dr. Najkelis; Ukrainski Klub u Chicago — dr. M. Simens, sekretar — B. Pelechowič; aj-ciec P. Tarnaŭski, zahadčyk Sabora šw. Nikalaja ũ Chicago; „Oborona Ukrai-ny“ ũ Chicago — W. Łykjančyk; pier-šy rehient pieršaha bielaruskaha cho-ru ũ Pietrahradzie (u 1911 h.), ciapier

DA NAS PIŠUĆ.

ZAWODZIĄC „KULTURU“.

Brasłaŭ. Miascowaje žycharstwa pačalo adradzacca da swajho rodnaha biełaruskaha žyćcia. Heta pačwiardža-jecca faktami, jakija haworać sami za siebie. Wyniki wybaraŭ u sioletnim hodzie ŭ Sojm i Senat, dzie, nie zwa-żajućy na ŭsialakija pieraškody z boku administracyi, Brasłaŭščyna dała 2/3 ahulnaj ličby hałasou za Nr. 18.

Hetuju świedamaść treba zalićyć da žycharaŭ stalejšych wiekam.

Na wialiki žal, niapoŭnaletniaja moładź honicca za błyskotkami i paŭhołaj modaj wopratkii.

Adciahiwańniem ad rodnaha biełaruskaha žyćcia našaj niapoŭnalet-niaj moładzi, zamanywajućy jaje błyskotkami i nieprzyzwaŭtaj - karocieńskich spadničak modaj wopratkii zajmajecca ŭ nas „Kółko Młodzieży Polskiej“. U nas jašče lećaš zarhanizawana „Kółko Młodzieży Polskiej“, ale da hetych časou henaja arhanizacyja prosta była tolki na papiery „čynnaj“, bo moładź našaja ŭ hetuju arhanizacyju nia jšla (tak jak i da ŭsialakaj inšaj - pa hultajsku adnosilaśia, a bo, ŭ arhanizacyi treba pracawać, a nia hultajć) a tolki zachopliwalasja modaj wopratkii. Ki-raŭniki-ż „Kółka Młodzieży Polskiej“ pryduwali formu wopratkii „Kółka młodzieży Polskiej“ dla chłopcou śapki z bliskučymi hałunami, a dla dzieu-čat-wopratku z karocieńskimi spadničkami.

Darahaja moładź! Ci-ż Ty pad-dasiasja hłupocie błyskotak i karocień-kich spadničak i ci-ż uwieś sens arhanizacyi ŭ jaje bliskučaj formie? Niel Arhanizacyja heta jość nia što inšaje, jak kuźnica, u jakoj wykoŭwa-jecca narodnaja duša. Dyk ci nia tre-ba wykinuć z maładych hałowaŭ dur-natu pahoni za błyskotkami! Musić tak! A kali tak, dyk arhanizujecie swaje rodnyja hurtki Biełaruskaha Instytutu Hspadarki i Kultury i zamiest nie-patrebnej bliskučaj śapki, abo niejka-ha adnalkowaha koleru karocieńkaj spadnički, astańciesia jak kažuć—čym chata bahata tym i rada, — a za lišni hroś, jaki majecie wykinuć jak u ba-łota na bliskučuju śapku dyna nie patreb-nuju formiennuju karocieńkaju spadničku, kupicie swaich biełaruskich kniżak, čytajcie, ładźcie wiečaryny, spektakli, pahlyblajcie swaju wiedu i takim čynom padhatujecieśia da kulturnaha žyćcia! Lahčej Wam budzie tady zmahacca z niapraŭdaj, bo bu-dzie duša Waša ŭzhadawana na zda-rowym rodnym biełaruskim hruncie.

Z. Z.

KUDY WIECIER DŹMIE, TUDY JA-NY CHILACCA.

Hmina Labiada, Lidzkaha paw. Za časau caryzmu našyja ślachunki nadta-ż zachopliwalisja rasiejščynaj. Na kirmašach, na zborkach i inšych publičnych miascach staralisja hawa-ryć pa rasiejsku (doma jany hawaryli i ciapier haworać tolki pabiełarunku), a ciapier užo łomiać (taksama tolki na kirmašach i publičnych zborkach) swoj jazyk i kalečać polskuju mowu ŭ hu-tarcy, kab adroznicca ad mużykoŭ i kab wyhladała niejaka „pa panskū“. Ci-kawa—kab pryšli sudy Kitajcy, što ja-ny tady rabili-b—musić pryčepili-b kosy?

Pany ślachciuki, kali wy zrazumie-jecie, što brydka stydacca swajej mowy?!

Kwietka.

AŚWIACI JAHO BOŹA!

w. Paŭchy, Lidzkaha paw. Našaja wioska dziakawać Bohu krychu praś-wiatleła. Sialanie zamiest bieskarys-naj ihry ŭ karty, čytajuć swaju rod-nuju hazetu „Bieł. Krynicu“, malod-šyja arhanizujuca ŭ B.Ch.D. i tak pa-čynajecca kulturnaje žyćcio. Tolki adzin-naš P. Bykoŭski, dyk nijak nia mo-ža ŭciamać hetaha, što heta pačatki da lepšaha i światlejšaha žyćcia i zamiest samamu pamahčy ŭ arhanizacyi, jon jašče starajecca druhich zastrašyć, kab nia jšli ŭ arhanizacyju. Na hetakuju dziejaść P. Bykoŭskaha treba skazać tolki adno: aświaci jaho Boža, bo jon, budućy nadta-ż ciomnym, nia wiedaje, što robić.

Siabra.

SIALANIE UŚWIEDAMLAJUCCA.

w. Giallešy, Kreŭskaj hminy. Sialanie našaj wioski ŭświedamlajucca nia tolki nacyjanalna, a nawat i pali-tyčna. Mnohija ŭpisujuca ŭ Bieł. Chryścijanskiju Demokraciju, cika-wiaćca rucham Biełaruskaha adradžeń-nia, asabliwa rucham swajho Aśmian-skaha pawietu, u jakim zakipiela biełaruskaje žyćcio ŭ apošniaja časy, cikawiaćca biełaruskaj presaj. Naj-bolš čytajuć „B. Krynicu“.

Wiaskowy.

USIE MAJUĆ LITAŚĆ, TOLKI Ks. ZABROUSKI JAJE NIA MAJE.

Subotniki, Lidzkaha paw. Wieda-ma čytać ab wialikim i straśnym pažary ŭ wioscy Lyntup, Subotnickaj hminy. Usie jak tolki mohuć paśpia-šyli na spatkańnie niaščasnym paha-relcam: Rada hminnaja zrabila ŭsio, što mahła zrabić, dochtar Jarmalinski

biaspłatna lečyć niaščasnych, aptekar biaspłatna daje paharelcam lekarstwa, sudździa pakaju pryśpiašaje farmal-naści sudowyja ab ustanauleńni nad nialetnimi paharelcami apieki, biez ja-kaj nielha dastać strachouki, Lejzar kawal biaspłatna dla paharelcaŭ robić, kamu siakieru, kamu narohi, kamu što inšaje, tolki ks. Żabroŭski, dyk ani ruś biaz hrośaj, bo i za metryki, jaki-ja byli patrebnyja dla ustanauleńnia apieki, kazaŭ zapłacić!

Żydko.

SIALANIE RAZUMIEJUĆ.

w. Miedziuki, paw. Brasłaŭski. Wioska Miedziuki jość wielmi ciomna-ja. Nichto z sialanaŭ nia čytaje biełaruskich hazet aproč troch maładych świadomych chłopcaŭ.

Ale choć i nieświadomyja siala-nie, usio-ż taki pry hałasawaniu 4 saka-wika wiedali, za jaki numar hałasawać. Amal nia ŭsie sialanie z našaj wioski kidali Nr. 18, aproč niekalkich ciom-nych asob, katoryja hałasawali za Nr. 2.

Dziaučaty i ženčyny tak-ža nia spali, a jšli ŭ miastečka Opsa da ūr-ny i kidali kartački z Nr. 18, aproč niekalki durnieńkich abalamučanych, katoryja hałasawali za numar panski (ach, pierapraśaju, „narodowy“) Nr. 24. Lawon Żalejka.

Da poŭnaści karespandencyi, žmieš-čanaj u Nr. 29 „B. Krynicy“ z wioski Adamčukoŭ pad Wilniaj pad zahołou-kam „Burlic Biełaruskaje žyćcio na wioscy“, padaju i tych asob, jakija wy-konywali waźniejšyja roli, a nia žmieš-čany ŭ tej karespandencyi: Jadzia Ste-fanowič, Wincuk Stefanowič, Jadzia Felkawa.

Stary Franciśak.

Praŭnyja parady.

Pezu: Wy pišycie, što kasacyjna-ja žalaba złożona, a ciapier znacho-dziacca jašče nowyja fakty niawin-naści wašaha brata, dyk treba pieras-łać hetyja fakty ŭ Sud, kab dałučyli da žalaby kasacyjnaj i prasić prys-piašeńnia sprawy, a kali znachodziacca ŭ Was fakty niawinnaści i jany mohuć zmianić sutnaść rečy ŭsialej sprawy, to treba pieradać takija fakty Praturoru. U hetakaj sprawie Wy žwiarniciesia da adwakata.

Cielapieju: Padajcie ŭ akružny Sud ab wyznačeńni nad majamaściaj zahinuŭšych apieki (kurateli) da padań-nia treba załučyć paświedčańnie hmi-ny ab zahinuŭšych i ich majamaści i prasić Sud, kab was wyznačyŭ apiakunom (kurataram), nad hetaj ma-jamaściaj, a tady—jak heta budzie Akružnym Sudom зробlena—padaćcio ŭ Sud Pakaju ab wylučeni z uładań-nia henaj majamaści.

J. K—wiču: Siastra pry żywych bratoch maje prawa da adnej siomaj čaści, a kali wy ŭ 1916 hodzie adsu-dzili ŭsio ziamlu, wybiarycie ciapier kopiju hetaha Sudu ŭ Wilenskim Ar-chiwie i hetym nie daćcio dla jaje aničoha.

Z Wilni.

Można žanicca biez dazwołu P. K. U. Hetymi dniami ŭłady wajsko-wyja wydali dazwoł na žanimstwa mu-żčynom, jakija jašče nie abdali wojska.

Zaraznyja chwaroby. U praciahu apošniaha iŭdnia lik chworych wyhladaje tak: brušny tyfus—6, nieaznačany—1, skar-latyna—3, dyfteryt—1, wietrahaia wospa—1, wodra—16, kokluś—10, suchoty—10, tra-choma—1, hrypa (hišpanka)—1, świnka—5, razam 55.

Zabastoŭka mularoŭ. U Nowaj Wialejcy pad Wilniaj iznoŭ zabastawali mu-lary, jakija pracawali kala budowy wajsko-wych damoŭ. Mulary patrabujuć padwyżki zarobku. U zwiazku z hetaj zabastoŭkaj bo-lej jak 100 čalawiek ŭstrymalisia ad pracy.

„Христіанізм“. Wyšaŭ u Wilni pad zahołoukam „Христіанізм“ — „religijny žurnal dla naroda“. Redaktaram žaŭlajecca ŭnijat a. M. Sułkoŭski. Tolki cikawa, pamiż kaho a. Sułkoŭski budzie prawodzić uniju, bo swaju kniżycu wydaŭ na rasiejskoj mowie. Čamu nie na biełaruskaj?

Piśmo ŭ Redakcyju.

Pawažany Hramadzianin Redaktar!

Nie admoŭcie, kali ŭaska, žmiešćić na staronkach pawažanaj Wašaj hazy-ty hetych niekalki sloŭ:

U Nr. 10 hazety „Narod“ žmieš-čana wiestka ab arhanizacyi „Biełaru-skaha Hspadarčaha Związku“, dzie mi-ż inšym skazana, što ja na pasiedžańni 3 traŭnia wybrany ŭ prezydum naz-wanaj arhanizacyi.

Hetym maju honar dawiaści da ahulnaha wiedama, što ja sam na nazwanaj zbory nia byŭ i wybar mianie ŭ prezydum „Związku“ žawiŭsia dla mianie poŭnaj niespadzieŭkaj. Z pry-čynaŭ asabistaha charakteru — ja nia maju mahčymaści pryniać učasć ŭ pracy nazwanaj arhanizacyi naahul, jak i nia liču ślabie żwiazanym pasta-nowaj schođu, što da wybaru mianie ŭ prezydum.

Prašu pryniać, Hramadzianin Re-daktar, wyrazy ščyraj pašany da Was.

Edhar Paŭkšta.

Wilnia 14 traŭnia 1928 h.

Praz karektarski niedahlad u 29 numary „Bieł. Krynicy“ zdarylasia abmyłka: u staćci „Biełarus u sučas-naj polskaj literatury“ nadrukawana nazoŭ časopisi „Našaj Woli“, a treba „Našaj Doli“.

Kutok śmiechu.

U Sudzie.

(praŭdziwaje zdareńnie)

— Sudździa da świedki. Što wy znajecie ŭ sprawie abwinawačanyh paciarpieŭšaha?

— Świedka: Ja čuła, jak abwina-wačany hawaryŭ na ciarpieŭšaha, što jon zabiŭ čalawieka i kazła.

— Sudździa: Majućy na dumcy, što słowa kazioł abaznačaje proźwišče čalawieka, pytaje świedku, što heta značyć słowa kazioł, — proźwišča ča-lawieka, ci što?

— Świedka: niaznaju, panie Sudź-dzia.

— Sudździa: Możycie być kara-nymi, kali nia znajecie a świedčycie.

— Świedka: Ja niewinawataja, nia ja heta wydumala, a abwinawačany.

M. Biazdolny.

Chryścijanskaja Dumka

biełaruskaja katalickaja časopiś wcho-dzić raz u dwa tydni.

Padpisnaja cana z pierasyłkaj:

na hod . . . 8 zal.
na paŭhoda 4 „
na 3 mies. . . 2 „
na 1 „ . . . 80 hr.

Asobny numar kaštuje 30 hr.

ABWISTKIŹMIAŠČAJUCCA TOLKI NA WOKŁADCY.

Kaštujuć: Celaja staronka 80 za
1/2 „ . . . 40 „
1/4 „ . . . 20 „
1/8 „ . . . 10 „

Adras redakcyi i administracyi: (Wilnia, zauł. św. Mikalaja Nr. 8—3 Wilno, zauł. św. Mikalaja Nr. 8—3.) Redaktar pryjmaje ad 9—12 i ad 5—6.

PIERŠAJA BIEŁARUSKAJA

DRUKARNIA

Im. FR. SKARYNY

u Wilni, Ludwisarskaja 1.

Pryjmaje zakazy na ŭsialakija drukarskija ra-boty ŭ rożnych mowach (kniżki, brašury, hazety, afiży, kancelarskija blanki i inšyja).

CENY KONKURENCYJNYJA.

Spaŭnieńnie zakazaŭ chutkaje i sumlennaje.

Wydawiec Albin Ściętwiż.

znachodziacchasia ŭ Chicago—St. Šym-kus; najstarejšy siabra litoŭskaj ka-lonii — Jozas Hertmanowič; litoŭski dziejać — H. Šukis i dr...

Nia končyć jašče staršynia čytać usich pawitańniaŭ, jak u sali pajaŭla-jecca sam Franc Sikora, čaradziej wiolončeli, prysutnyja sustrakajuć jaho hromam wopleskaŭ. P. Sikora zaraz-ža padnimajecca na estradu i pačyna-ję wiodomuju „Wenherskiju rapsodu“, hetu najtrudniejšuju dla wiolončelista kompazycyju. Končyć — hučnyja wop-leski, na bis — p. Sikora wykonwaje swaju sobskuju kompazycyju. Iznoŭ hučnyja wopleski...

Byccam ačarawanyja mahutnaj, tajničaj muzykaj suświethaha wiolon-čelisty p. Sikory, prysutnyja siarod ci-šyny niamoj dumali niekijia niawys-kazanyja dumki i užo chutka z kres-laŭ padnosilisia-b, kab jašče nie ad-na reč. Maryja Nierowič — heta dač-ka amerykanskich Biełarusaŭ. Kab pakazać swaju luboŭ k tamu kraju, skuł jaje rodziczy pryjechali, adnačas-na, kab padniaści patryatyzm tych Biełarusaŭ, jakija užo tut pracujuć dzieła swajej Bačkaŭščyny i ażyćciowić im-ža tych, što jašče nia żywuć na-cyjanalnym žyćciom, — jana na świata 10-ci lećcia abwieščanńia wolnaj Biela-rusi stwaryla symbol biełaruskaha na-rodu i usich jaho ideałaŭ: wykanala biełaruski ścich — pieršy biełaruski ścich na ŭsiej amerykanskaj ziamli.

Dyk dzieła hetaha j pramowiŭ ab joj kiraŭnik tostaŭ. Hrom wopleskaŭ pa-dymajecca pa jaje adrasu. Hości ŭsta-juć... Woś hetak končylasia aficyjal-naja prahrama Biełaruskaha Narod-naha Świata.

A ciapier pytańnie: Kamu my ŭdziačny za dobryja paśpiechi biełaruskaha adradženskaha ruchu ŭ Chi-cago? Pierad čatyrma, piaćciu hada-mi tut Biełarusy pa swajej ciemnacie stydalisia pryznawacca da swajho slaŭ-naha imia, a ciapier jany chočuć ha-roj stajać za swajo j snujuć dumku ab stwareńni ŭ henym slaŭnym hora-dzie centru swajej biełaruskaje kul-tury!

Toj, chto choć krychu znaje pat-ryjatyzm i dziejaść hramadzian: Ja-zepa Waronki i Antona Zmahara, ani trocha nia budzie piarečyć, što jany byli asnawalnikami biełaruskaha adra-dženskaha ruchu ŭ Amerycy, jaho adzinymi nasicielami j baracbitami a-ż pa siahońniašni dzień. Na aŭтары Bie-laruskaha Adradžeńnia jany kladuć usio swajo: swajo zdaroŭje, swaje fizyčnyja i duchoŭnyja siły, swoj čas, swoj apošni cent. Dyk woś čamu świa-ta 25-ha sakawika z takim paśpiecham adświatkawalasja! Jano było tolki ad-nym z mnohich rezultataŭ ich pracy!

Dyk niachaj żywuć našy slaŭnyja dziejaćy! Niachaj żywuć amerykanski-ja Biełarusy! Niachaj żywie Biełarusi! New-York.